

UCHWAŁA Nr 185 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1965 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie wytycznych dla ustalenia opłat z tytułu korzystania z terenów w miastach i osiedlach.

Na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 159 oraz z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i Nr 43, poz. 297) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 105 Rady Ministrów z dnia 22 marca 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia opłat z tytułu korzystania z terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski Nr 47, poz. 221) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Za tereny położone na obszarze gromad, oddawane w wieczyste użytkowanie na podstawie art. 42 ustawy, pobiera się opłaty roczne według najniższych stawek (z tytułu położenia i z tytułu uzbrojenia) cennika ustalonego przez prezydium powiatowej rady narodowej dla miast (osiedli) położonych na obszarze tej rady narodowej.”

2) dotychczasową treść § 7 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2, 3, 4 i 5 w brzmieniu:

„2. Osoby prawne, nie będące jednostkami państwowymi lub organizacjami społecznymi (art. 3 ust. 2), któ-

re jako wieczyści użytkownicy terenu uczestniczyły w kosztach budowy określonego urządzenia komunalnego, zostaną zwolnione na określoną w stosunku do nakładów ilość lat od obowiązku ponoszenia opłat przypadających za te urządzenia.

3. Osoby fizyczne, które będąc wieczystymi użytkownikami terenu przyczyniły się do wybudowania określonego urządzenia komunalnego własnymi środkami rzeczowymi lub własnym nakładem pracy w czynie społecznym, mogą być zwolnione, w zależności od stopnia tych nakładów, od obowiązku ponoszenia opłat przypadających za to urządzenie przez okres nie dłuższy niż dziesięć lat; gotówkowy udział w kosztach budowy urządzenia komunalnego podlega zaliczeniu na przyszłe opłaty roczne.

4. Decyzje o zwolnieniu od opłat na określoną ilość lat wydaje właściwy do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej organ prezydium rady narodowej miasta lub osiedla.

5. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się również w przypadku, gdy w czasie udziału w czynie społecznym osoby

wymienione w tych przepisach nie były jeszcze wieczystymi użytkownikami terenu, lecz były już wprowadzone przez właściwy do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej organ rady narodowej w posiadanie terenu, oddanego im następnie w wieczyste użytkowanie.”;

3) w § 8:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obniżkę opłaty rocznej (ust. 1) może wprowadzić prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w granicach:

- 1) do 75% tej opłaty — za tereny wykorzystywane na cele nie związane z działalnością gospodarczą przez organizacje społeczne w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy i przez inne organizacje ludu pracującego,
- 2) do 50% tej opłaty — za tereny wykorzystywane na cele związane z działalnością gospodarczą organizacji wymienionych w pkt 1, dla spółdzielni mieszkaniowych i dla realizujących niskie budownictwo mieszkaniowe spółdzielni budowlano-mieszkaniowych oraz dla innych osób prawnych. Na terenie województw szczecińskiego, koszalińskiego, zielonogórskiego, wrocławskiego, opolskiego, olsztyńskiego (z wyjątkiem powiatów działowskiego i nowomiejskiego), powiatów elckiego, gołdapskiego i oleckiego województwa białostockiego, miasta Elbląga oraz powiatów elbląskiego, gdańskiego, kwidzyńskiego, łęborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego województwa gdańskiego, miasta Pily i powiatu trzcianeckiego województwa poznańskiego — prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz Prezydium Rady Narodowej m. Wrocławia na terenie m. Wrocławia mogą wprowadzić obniżkę opłaty rocznej w granicach do 50% również na rzecz określonych kategorii osób fizycznych.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Gospodarki Komunalnej wyda obowiązujące wytyczne w sprawie wprowadzenia obniżki opłat, o której mowa w ust. 2 i 4. Minister Gospodarki Komunalnej może również na terenie całego kraju wprowadzić dla organizacji politycznych dalej idące obniżki opłat za użytkowanie terenów, jak też obniżki za korzystanie z budynków położonych na tych terenach.”;

c) dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:

„5. W stosunku do terenów państwowych, przeznaczonych zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego na cele sportowe, prezydium powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych mogą w uzasadnionych przypadkach obniżyć stawki opłat za użytkowanie (wieczyste użytkowanie) tych terenów w granicach do 75%; w wyjątkowych przypadkach, gdy użytkownik (wieczysty użytkownik) nie ma możliwości pokrycia opłat w tej wysokości, prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może obniżyć te stawki w granicach do 90%.”;

4) dotychczasową treść § 10 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej Minister Gospodarki Komunalnej może wyrazić zgodę na ustalenie stawek opłat za użytkowanie

i wieczyste użytkowanie przewidzianych dla miast o większym zaludnieniu również dla miast i osiedli: 1) do których napływają znaczne ilości ludności w okresach turystyczno-wypoczynkowych lub 2) które są ściśle związane z graniczącymi z nimi miastami, tworząc wspólny organizm gospodarczy.”;

5) dotychczasową treść § 11 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2—6 w brzmieniu:

„2. Osobom fizycznym i prawnym nie będącym jednostkami państwowymi lub organizacjami społecznymi (art. 3 ust. 2) oraz spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego, które uzyskały uprawnienie do otrzymania własności czasowej gruntu na podstawie ostatecznych decyzji wydanych przed dniem 21 października 1961 r. i przed tym dniem rozpoczęły budowę na podstawie zatwierdzonej dokumentacji, mogą być obniżone opłaty z tytułu wieczystego użytkowania terenu do wysokości równej opłatom za własność czasową, obliczonym na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 21 października 1961 r.

3. W wyjątkowych przypadkach mogą być obniżone opłaty z tytułu wieczystego użytkowania do wysokości wymienionej w ust. 2 również osobom wymienionym w tym ustępie, które zostały wprowadzone w posiadanie terenu przed dniem 21 października 1961 r., mimo niewydania decyzji uprawniającej do otrzymania własności czasowej lub mimo że decyzja ta nie była jeszcze ostateczna, jeżeli osoby te rozpoczęły budowę przed tym dniem na podstawie zatwierdzonej dokumentacji.

4. Jeżeli w umowach o wieczyste użytkowanie terenów wymienionych w ust. 2 i 3 ustalono wyższe opłaty, umowy te mogą być w tej części zmienione, a opłaty obniżone do wysokości wymienionej w ust. 2.

5. Wnioski o obniżenie opłat w przypadkach wymienionych w ust. 2—4 mogą być składane do dnia 31 grudnia 1965 r.

6. Wnioski wymienione w ust. 5 rozpoznają właściwe do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej organy prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej.”;

6) po § 11 dodaje się § 11a w brzmieniu:

„§ 11a. Organizacje społeczne, które przed dniem wejścia w życie ustawy o gospodarce terenami w miastach i osiedlach otrzymały w użytkowanie tereny państwowe na cele nie związane z ich działalnością gospodarczą (np. na prowadzenie szkół) na podstawie aktów prawnych, ustalających wyraźnie nieodpłatność użytkownika, nie uiszczają opłat przewidzianych w niniejszej uchwale.”;

7) treść załącznika nr 2 do uchwały uzupełnia się uwagą do pozycji 1 kolumny 2 w brzmieniu:

„Uwaga do pozycji 1 kolumny 2:

Drogi i dojazdy o nawierzchni utwardzonej są to pasy jezdni o nawierzchni betonowej, kostkowej, klinkierowej, brukowanej, bitumicznej, tłuczeniowej, żwirowej, szlakowej lub żużlowej (droga gruntowa wzmocniona żwirem, żużlem lub tłuczniem, nie stanowi nawierzchni utwardzonej w rozumieniu uchwały).”

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Gospodarki Komunalnej oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz